Raad van State

200707019/1.
Datum uitspraak: 25 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling(artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht) op het hoger beroep van:

wonend te

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/4301 van de rechtbank Rotterdam, van 20 augustus 2007 in het geding tussen:

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juli 2006 heeft de minister van Justitie (hierna: de minister) de aan _ (hierna: de vreemdeling) verstrekte leefgelden op grond van de Beleidsregels beëidiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's van 19 november 2004 (hierna: de beleidsregels) beëindigd.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 augustus 2007, verzonden op 21 augustus 2007, heeft de rechtbank Rotterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 31 januari 2003 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Bij uitspraak van 23 februari 2003 (lees: 2004) heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 17 mei 2004 in zaak nr. 200402466/1 heeft de Afdeling de uitspraak van 23 februari 2003 (lees: 2004) bevestigd, zodat het besluit van 31 januari 2003 in rechte onaantastbaar is geworden.

2.2. De beleidsregels hebben betrekking op vreemdelingen die, na als alleenstaande minderjarige asielzoeker in Nederland een asielverzoek te hebben gedaan, meerderjarig zijn geworden (hierna: ex-ama's).

In de beleidsregels is vermeld dat de minister in een aantal gevallen aan ex-ama's na het bereiken van de meerderjarige leeftijd via de Stichting Nidos leefgelden heeft verstrekt zonder dat hiervoor een wettelijke grondslag bestaat en dat is besloten deze uitkeringen, die worden bekostigd uit de algemene middelen, te beëindigen. Voor de wijze van beëindiging is aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degenen die als volwassen asielzoeker Nederland zijn binnengekomen.

In de beleidsregels is voorts vermeld dat van degene die in Nederland asiel heeft gevraagd, indien een onherroepelijk negatief besluit is genomen op de asielaanvraag, wordt verwacht dat hij zijn vertrek uit Nederland realiseert. Uitgangspunt is dat de voorzieningen dan worden

beëindigd. De indiening van een aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning creëert in beginsel geen nieuw recht op voorzieningen. Dit uitgangspunt is niet anders voor de vreemdeling die aanvankelijk als ama een asielaanvraag heeft ingediend, onder voogdij van de Stichting Nidos heeft gestaan en uit dien hoofde leefgeld heeft ontvangen.

In de beleidsregels is verder vermeld dat voor ex-ama's die op het moment van de inwerkingtreding van de beleidsregels reeds meerderjarig zijn en verblijven in een voorziening van de Stichting Nidos of zelfstandig op kamers wonen, geldt dat de verstrekkingen worden beëindigd na het doorlopen van een procedure die wat betreft zorgvuldigheid aansluit bij de beëindiging van voorzieningen voor andere asielzoekers. Voor de te volgen procedure is de datum van het laatste besluit in de asielprocedure bepalend. Indien het laatste besluit in de asielprocedure dateert van ná 29 december 2000, dient een besluit tot beëindiging van de leefgelden te worden genomen, nadat overeenkomstig artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) de ex-ama in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen.

2.3. Aangezien ten aanzien van de vreemdeling het laatste besluit in de asielprocedure op 31 januari 2003 is genomen, is in dit geval laatstgenoemde procedure van toepassing.

2.4. De vreemdeling klaagt dat – samengevat weergegeven – de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat geen sprake is van bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, op grond waarvan de minister van de beleidsregels had dienen af te wijken.

2.4.1. In de uitspraak van de Afdeling van 16 juli 2007 in zaak no. 200700472/2 (www.raadvanstate.nl) is overwogen dat slechts in zeer bijzondere gevallen aanleiding zal zijn om, ondanks het feit dat een ex-ama meerderjarig is, niet over te gaan tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden.

De vreemdeling heeft als bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, naar voren gebracht dat in zijn geval, ondanks dat de geldigheidsduur van de hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als alleenstaande minderjarige vreemdeling na 1 juli 2005, zijnde de datum waarop de vreemdeling meerderjarig is geworden, niet is verlengd, de verstrekking van leefgelden is voortgezet tot 20 juli 2006. De rechtbank heeft terecht overwogen dat, samengevat weergegeven, de minister deze omstandigheden terecht niet heeft aangemerkt als zodanig uitzonderlijk, dat zij geacht moeten worden niet bij de vaststelling van het gevoerde beleid te zijn voorzien en daarom tot afwijking hiervan kunnen nopen.

Ten aanzien van het door de vreemdeling als bijzondere omstandigheid aangevoerde dat op 20 april 2007 een besluit- en vertrekmoratorium voor Guinee is ingesteld, heeft de rechtbank terecht overwogen dat dit besluit dateert van na het bij haar bestreden besluit, zodat de minister hiermee bij de besluitvorming geen rekening kon houden.

De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de minister in het door de vreemdeling

aangevoerde aanleiding had moeten zien om niet aan de beleidsregels vast te houden.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

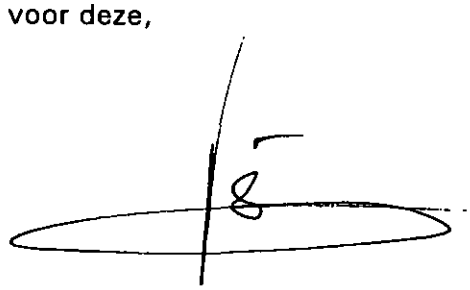
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2008

Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).
- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

408.
Verzonden: 25 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

COA *Centraal Orgaan opvang asielzoekers*

Beschikking op bezwaar beëindiging leefgelden

AAN: Hüpscher en Kwee advocaten en procureurs
t.a.v. mr. T.R. Hüpscher
Postbus 1231
3000 BE Rotterdam

INZAKE:
Van Guinese nationaliteit
IND-nummer 0210.09.2072

Rijswijk, 12 september 2006

Geachte heer Hüpscher,

Het door u namens de heer (verder: belanghebbende) ingediende bezwaarschrift van 31 augustus 2006 is gericht tegen het besluit van de Minister van Justitie van 20 juli 2006. Hierin is besloten de verstrekking van leefgeld aan belanghebbende te beëindigen. Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA) heeft dit besluit namens de Minister van Justitie genomen.

Juridisch kader

Belanghebbende heeft als alleenstaande minderjarige asielzoeker (hierna: ama) in Nederland een asielverzoek gedaan. Hierdoor is belanghebbende onder de voogdij gekomen van de Stichting NIDOS en zijn aan belanghebbende leefgelden verstrekt. Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd is belanghebbende meerderjarig geworden en is van rechtswege de voogdij van de Stichting NIDOS geëindigd (artikel 1:233 jo artikel 1:245 BW). Hiermee is tevens de wettelijke basis voor de verstrekking van leefgelden vervallen. De leefgelden zijn, ook al bestond hier geen wettelijke basis meer voor nu belanghebbende de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, aan belanghebbende doorbetaald.

Bij besluit van de Minister van Justitie van 19 november 2004 (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9) is aan het bestuur van het COA de bevoegdheid tot het nemen van besluiten namens de minister inzake de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan ex-ama's gemandateerd.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft het COA medegedeeld dat belanghebbende in het kader van de eerste asielaanvraag is uitgeprocedeerd. De eerste IND-beschikking in de eerste asielprocedure dateert van ná 1 januari 2000. Ter beëindiging van de verstrekking van de leefgelden dient een beschikking beëindiging leefgelden aan belanghebbende te worden gegeven nadat belanghebbende conform artikel 4:8 Awb in de gelegenheid is gesteld een zienswijze daarover naar voren te brengen (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9). Ook is gebleken dat belanghebbende de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit heeft het COA belanghebbende in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen over het voornemen van het COA om de verstrekking van leefgelden aan belanghebbende te beëindigen.

In de schriftelijk ingediende zienswijze van 21 juni 2006 heeft belanghebbende geen argumenten of gegevens aangevoerd welke voor het COA aanleiding waren om niet tot beëindiging van de verstrekking van de leefgelden over te gaan.

Beoordeling van de gronden van bezwaar

Op grond van artikel 7:2, eerste lid, Awb, dient een bestuursorgaan, voordat op bezwaar wordt beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te stellen te worden gehoord. Van dit horen kan op grond van artikel 7:3 van deze wet worden afgezien.

De gronden die u naar voren brengt in uw bezwaarschrift leiden niet tot een ander oordeel dan weergegeven in de door u bestreden beschikking.

Het COA meent dat de beleidsregels zoals die zijn opgesteld door de Minister van Justitie (zie Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9, verder: de Beleidsregels) weinig tot geen ruimte laten om hiervan af te wijken. In deze Beleidsregels is een strikte grondslag om tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden over te gaan opgenomen. De grondslag van de beëindiging van de verstrekking van de leefgelden is het feit dat belanghebbende meerderjarig is. In de Beleidsregels zijn geen omstandigheden opgenomen op grond waarvan, ondanks de meerderjarigheid, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden mag worden overgegaan.
Het COA heeft geen reden gezien om gebruik te maken van artikel 4:84 Awb, om anders te besluiten dan waartoe de Beleidsregels nopen.

Voor de beëindiging van de verstrekking van leefgelden is gezien de Beleidsregels enkel relevant of de ex-ama is uitgeprocedeerd in de asielprocedure. Het hebben lopen van een reguliere verblijfsaanvraag is niet van invloed op de procedure inzake de beëindiging van de verstrekking van leefgelden.

Het in uw bezwaarschrift gestelde in overweging nemende ben ik van oordeel dat uw bezwaarschrift kennelijk ongegrond is omdat uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat uw bezwaren ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Dit mede gezien het feit dat de beleidsregels geen beoordelingsruimte laten om hiervan af te wijken. Daarom is belanghebbende op grond van artikel 7:3, onder b, Awb niet in de gelegenheid gesteld het bezwaar mondeling toe te lichten.

Beslissing

Het COA verklaart uw bezwaar ongegrond.

U kunt tegen deze beslissing binnen 6 weken na de dag van bekendmaking in beroep gaan bij de rechtbank. Het beroepschrift dient u te richten aan de rechtbank, sector bestuursrecht, binnen het rechtsgebied van de woonplaats van belanghebbende.

De rechtsgevolgen van dit besluit worden niet opgeschort door de indiening van een beroepschrift.

COA *Centraal Orgaan opvang asielzoekers*

Namens de Minister van Justitie,

Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,

de heer F. van Engelen,
directeur van de Directie Beleid en Juridische Zaken

Correspondentie over deze beschikking verzoek ik u te richten aan:
Centraal Orgaan opvang asielzoekers
t.a.v. Plexa/SRF
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

uitspraak

RECHTBANK ROTTERDAM

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/4301

Uitspraak in het geding tussen

wonende te , eiser,
gemachtigde mr. T.R. Hüpscher, advocaat te Rotterdam,

en

de Minister van Justitie, het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers, verweerder, gemachtigde mr. S.R. Fernhout.

1 Ontstaan en loop van de procedure

Bij brief van 8 mei 2006 heeft verweerder eiser medegedeeld dat een procedure is gestart om de verstrekking van leefgelden te beëindigen. Op 22 mei 2006 heeft een informatiegesprek plaatsgevonden. Op 29 mei 2006 is een tweede gesprek gehouden. Vanwege ziekte is geen zienswijzegesprek gehouden. In plaats daarvan heeft eiser schriftelijk zijn zienswijze naar voren gebracht.

Bij besluit van 20 juli 2006 heeft verweerder de verstrekking van leefgeld aan eiser beëindigd.

Tegen dit besluit heeft eiser bij brief van 31 augustus 2006 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) heeft eiser bij brief van 25 oktober 2006 beroep ingesteld.

Verweerder heeft bij brief van 30 november 2006 een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 juli 2007. Aanwezig waren eiser en zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2 Overwegingen

2.1 Standpunt van partijen

Verweerder heeft - zakelijk weergegeven - onder toepassing van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden ex-ama's van 19 november 2004 (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, pag. 9, hierna: Beleidsregels) de aan eiser verstrekte leefgelden beëindigd. Verweerder geeft aan van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te hebben vernomen dat

eiser in het kader van zijn eerste asielaanvraag is uitgeprocedeerd. De eerste beschikking naar aanleiding van de asielaanvraag dateert van na 1 januari 2000. Tevens heeft verweerder erop gewezen dat eiser inmiddels meerderjarig is geworden. Bij het bereiken van de achttienjarige leeftijd is van rechtswege de voogdij van de Stichting Nidos geëindigd en is de wettelijke basis voor de verstrekking van leefgelden vervallen.
Eiser is in de gelegenheid gesteld om zijn zienswijze te geven op het voornemen om de leefgelden te beëindigen. Niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan voortzetting van de verstrekking van leefgelden geboden is. De door eiser aangevoerde bezwaren leiden niet tot een andere conclusie. Verweerder wijst er in dit verband op dat de Beleidsregels weinig tot geen ruimte laten om ervan af te wijken

Eiser voert aan dat zijn procedure inzake de aanvraag om voortgezet verblijf nog niet is beëindigd. Eiser mag deze procedure afwachten. Om die reden stelt eiser dat het onredelijk is om het leefgeld te beëindigen. Eiser is zonder woning en inkomsten.
Eiser beroept zich op artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) vanwege bijzondere omstandigheden.

Ter zitting heeft eiser zijn gronden verder toegelicht. Verweerder heeft de verstrekking van het leefgeld niet direct beëindigd maar zeker nog een jaar laten doorlopen. Bovendien is abusievelijk een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd verstrekt. Voorts heeft eiser aangevoerd dat sinds 20 april 2007 een vertrekmoratorium geldt voor Guinee. Het daaraan verbonden recht op opvang en verstrekkingen op grond van de RVA is eiser evenwel onthouden vanwege openbare orde aspecten.

2.2 Beoordeling

De rechtbank overweegt dat niet in geschil is dat eiser op grond van het beleid niet meer in aanmerking komt voor leefgeld. Ter beoordeling staat of er in dit geval redenen zijn om van het beleid af te wijken.

Naar het oordeel van de rechtbank stelt verweerder zich op goede gronden op het standpunt dat er geen aanleiding is om van voormeld beleid af te wijken onder toepassing van artikel 4:84 van de Awb. Bij de totstandkoming van het beleid is voorzienbaar geweest en is ook voorzien dat de beëindiging van leefgelden nadelige gevolgen heeft voor degenen die zich daarmee geconfronteerd zien. In het beleid is aansluiting gezocht bij de regelingen die gelden voor de beëindiging van uitkeringen van hen die als volwassen asielzoeker Nederland zijn binnengekomen. Daarin is beoogd te voorkomen dat, ondanks een afwijzende beslissing op een asielaanvraag waaruit volgt dat men Nederland dient te verlaten, het verblijf hier te lande wordt bestendigd door het blijven verstrekken van financiële ondersteuning.

Eiser heeft erop gewezen dat hij de beslissing op bezwaar op de aanvraag om voortgezet verblijf mag afwachten. Dit betreft evenwel een reguliere aanvraag waaraan geen recht op opvang kan worden ontleend. De omstandigheid dat hij zonder woning of inkomen is, kan daaraan niet afdoen. Omstandigheden als deze zijn bij de vaststelling van het beleid in de overwegingen betrokken, zodat er geen sprake is van bijzondere omstandigheden.

De omstandigheid dat aan eiser per abuis op 24 maart 2005 een vergunning voor onbepaalde tijd is verstrekt in plaats van een vergunning voor bepaalde tijd, kan in deze procedure geen reden vormen om af te wijken van het beleid. Dit argument dient te worden beoordeeld in de

procedure om verlenging van het desbetreffende verblijfsdocument. Uit het door eiser ter zitting overgelegde besluit van 3 juli 2007 komt naar voren dat de Staatssecretaris van Justitie dit argument ook daadwerkelijk heeft betrokken in de besluitvorming.

De invoering van een besluitmoratorium voor Guinee per 20 april 2007 dateert van na het nemen van het bestreden besluit en kan alleen al om die reden in deze procedure niet worden betrokken in het oordeel. Bovendien is ter zitting namens eiser betoogd dat het besluitmoratorium als zodanig recht geeft op opvang en verstrekkingen en dat eiser tegen de weigering daarvan in zijn geval bezwaar heeft gemaakt. De beoordeling in hoeverre eiser aanspraak kan maken op voorzieningen op grond van het besluitmoratorium dient dan ook in dat kader plaats te vinden.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder geen aanleiding heeft hoeven zien om in dit geval niet aan het beleid vast te houden.

Het beroep is dan ook ongegrond.

Voor een veroordeling in de proceskosten ziet de rechtbank geen aanleiding.

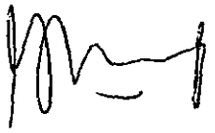
3 Beslissing
De rechtbank,

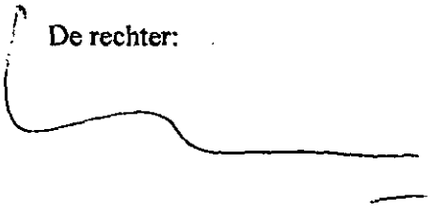
recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A. van 't Laar, rechter, en door deze en mr. I.M.L.J. Spierings, griffier, ondertekend.

De griffier: De rechter:

Uitgesproken in het openbaar op 20 augustus 2007.

Afschrift verzonden op: 21 AUG 2007
Een belanghebbende - onder wie in elk geval eiser wordt begrepen - en verweerder kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage. De termijn voor het indienen van het beroepschrift bedraagt zes weken en vangt aan met ingang van de dag na die waarop het afschrift van deze uitspraak is verzonden.

VOOR KOPIE CONFORM
De griffier van de
Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrecht
G. Janki
wnd

mr. Tom R. Hüpscher en mr. Sylvia R. Kwee, advocaten en procureurs
Postbus 1231, 3000 BE Rotterdam, tel. 010 – 4140133, Fax 010 – 4132473

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
3 OKT 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellant is geboren op te (Guinee), van Guinese nationaliteit, wonende te voor deze zaak woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Eendrachtsweg 74 op het kantoor van mr. T.R. Hüpscher die verklaart door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit beroep in te stellen en in deze als zijn gemachtigde op te treden.

1. Appellant stelt hierbij **hoger beroep** in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam d.d. 20 augustus 2007 , verzonden 21 augustus 2007 (procedurenummer: AWB 06/4301), waarbij het beroep van appellant d.d. 25 oktober 2006 gericht tegen het besluit van 12 september 2006 van de Minister van Justitie, het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers, verder te noemen verweerder, inzake de beëindiging van de verstrekking van leefgeld aan appellant d.d. 20 juli 2006 , ongegrond is verklaard. Een afschrift van deze uitspraak alsmede van de daaraan ten grondslag liggende, voornoemde, beroepsprocedure, zijn hierbij gevoegd (producties 1 & 2).

2. Appellant kan zich met voornoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, verder te noemen de Rechtbank, niet verenigen om **de hierna volgende grief**, waarbij verzocht zij om de gronden van de beroepsprocedure hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

mr. Tom R. Hüpscher en mr. Sylvia R. Kwee, advocaten en procureurs
Postbus 1231, 3000 BE Rotterdam, tel. 010 – 4140133, Fax 010 – 4132473

3. De grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank vermeld onder rechtsoverweging 2.2:

"De Rechtbank is van oordeel dat verweerder geen aanleiding heeft hoeven zien om in dit geval niet aan het beleid vast te houden, ofwel af te wijken van dit beleid onder toepassing van artikel 4:84 van de Awb."

Ten onrechte heeft de Rechtbank zo overwogen, hetgeen hierna wordt toegelicht.

Artikel 4:84 Awb luidt:

*"Het bestuursorgaan **handelt overeenkomstig de beleidsregel)**, tenzij dat voor **een of meer belanghebbenden** gevolgen zou hebben die wegens **bijzondere omstandigheden onevenredig** zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen."*

Dit artikel betekent dat bestuursorganen zichzelf niet de bevoegdheid tot afwegen in bijzondere gevallen mogen ontnemen door het opstellen van beleidsregels, ergo, indien het bestuursorgaan beleidsregels hanteert, zal het daarvan af moeten wijken indien zich in een individueel/concreet geval bijzondere omstandigheden voordoen die daartoe aanleiding geven. Sterker nog, de bedoeling van de wetgever met de discretionaire bevoegdheid **verplicht** tot afwijken, indien zich een bijzonder geval voordoet.

Afgeweken mag worden indien

a) er sprake is van bijzondere omstandigheden;
b) daardoor de toepassing ban de beleidsregel voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

mr. Tom R. Hüpscher en mr. Sylvia R. Kwee, advocaten en procureurs
Postbus 1231, 3000 BE Rotterdam, tel. 010 – 4140133, Fax 010 – 4132473

Ad a) De bijzondere omstandigheden zijn in casu:

- eiser, geboren op , is Nederland binnengekomen op 30 september 2002 en heeft hier een asielverzoek ingediend;
- eiser ontving een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling";
- eiser werd op 1 juli 2005 18 jaar waarna de verblijfsvergunning niet werd verlengd;
- **wel ging de verstrekking van leefgeld door tot 20 juli 2006;**
- en eiser heeft een aanvraag ingediend voor voortgezet verblijf op 23 juni 2005;
- er is een vertrekmoratorium ingesteld voor Guinee op 20 april 2007, waardoor eiser **niet kan terugkeren naar Guinee.**

Ad b) Eiser verblijft sinds 5 jaar in Nederland, heeft geen verblijfsvergunning en ontvangt geen leefgeld of andere verstrekkingen, maar kan ook niet terugkeren naar Guinee. Hij zwerft en dreigt daardoor aan lager wal te raken, zonder dat dit hem verweten kan worden. De gevolgen van het strikt toepassen van de beleidsregel heeft in casu gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

REDENEN WAAROM appellant zich tot U wendt met het verzoek dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak d.d. 20 augustus 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, te vernietigen en zo mogelijk te bepalen dat aan appellant alsnog leefgeld wordt verstrekt.

Rotterdam, 2 oktober 2007

Gemachtigde,